

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 7 februari 2005

Ö 4914-03

KLAGANDE

Advokaten TL

Ombud: jur. kand. PL

MOTPART

Skatteverket, 171 94 SOLNA

SAKEN

Förskott på arvode till konkursförvaltare

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Svea hovrätt, avd. 6, beslut den 14 november 2003 i mål Ö 2792-03

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Med ändring av hovrättens beslut fastställer Högsta domstolen att det TL tillerkända förskottet på arvode till ett belopp av etthundrafyrtioniotusen-sexhundra-trettiosex (149.636) kr 93 öre skall betalas av staten.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

TL har yrkat att Högsta domstolen skall fastställa att det honom tillerkända förskottet på arvode till ett belopp av 149.636 kr 93 öre skall utgå av allmänna medel.

Skatteverket har inkommit med svarsskrivelse.

Domstolsverket har yttrat sig.

SKÄL

Hovrätten har i sitt avgörande upptagit Domstolsverket som motpart. Av handlingarna framgår att hovrätten inte har kommunicerat TL:s överklagande med tillsynsmyndigheten.

Enligt 16 kap. 8 § första stycket 2 konkurslagen får tillsynsmyndigheten överklaga tingsrättens beslut, om beslutet rör arvode, kostnadsersättning eller förskott till förvaltare. Av paragrafens sista stycke framgår att en sådan talan i Högsta domstolen förs av Skatteverket. Det står således klart att det är tillsynsmyndigheten, och inte Domstolsverket, som intar ställning som part i hovrätten i mål rörande statens ansvar för ersättning till konkursförvaltare.

Hovrättens underlåtenhet att kommunicera överklagandet med tillsynsmyndigheten utgör ett rättegångsfel av sådant slag att det kan antas ha inverkat på målets utgång. TL:s överklagande till Högsta domstolen har emellertid kommunicerats med Skatteverket. Med hänsyn till omständigheterna får det anses att felet härigenom har blivit avhjälp. Det föreligger inte skäl att undanröja hovrättens beslut och återförvisa målet till hovrätten för fortsatt behandling.

Enligt 14 kap. 2 § konkurslagen skall – med undantag för vissa situationer som inte är aktuella i målet – konkurskostnader betalas av staten om de inte kan tas ut ur konkursboet. Av 1 § samma kapitel framgår att med konkurskostnad avses bl.a. arvode och kostnadsersättning till konkursförvaltare. I 12 § stadgas att rätten under vissa omständigheter får tillerkänna en konkursförvaltare ett skäligt belopp att utgå i förskott innan slutligt arvode bestäms. Sådant förskott på kommande arvode bör jämföras med en konkurskostnad som skall betalas av staten när kostnaden inte kan tas ut ur konkursboet.

TL:s överklagande skall alltså bifallas.

Med anledning av att Skatteverket i sin svarsskrivelse särskilt har uppehållit sig vid ordningen när det gäller beslut i frågan om en konkursförvaltare har rätt till ersättning av allmänna medel, vill Högsta domstolen anmärka följande.

Av 42 § konkursförordningen (1987:916) framgår att konkurskostnader som enligt 14 kap. 2 § konkurslagen skall betalas av staten utbetalas av Domstolsverket. Verket har lämnat föreskrifter angående förfarandet vid betalning av kostnaderna. Enligt dessa skall tingsrätten besluta om ersättningens storlek och sända in konkursförvaltarens ansökan om ersättning av allmänna medel till Domstolsverket (se DVFS 2003:1, 1 §). Ansökan skall göras på särskild blankett. Om tingsrätten godtar förvaltarens ansökan torde normalt beslut med anledning av denna ske endast i form av en attest av tingsrätten, och något särskilt beslut i frågan meddelas då inte. Lämpligen bör dock även i ett sådant fall det meddelas ett

beslut i samma ordning som i förevarande fall så att det är tydligt att det går att överklaga.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Thorsson, Regner, Lundius, Lindeblad (referent) och Widebeck
Föredragande revisionssekreterare: Wartin